

Bane. Saaledes heb det i Stændertibenden, at det og det Forslag vel var godt, men det var ubetimeligt; der var bestandig Tale om Ubetimelighed og Umodenhed; og det vedblev man med, indtil vor Konge og Marstministeriet fandt, at Tiden var moden, saa var der Ingen, der satte sig derimod, saa var den Paastand for bestandig slaaet til Borden. Noget Eignende anførte ogsaa den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (D. Müller), dog ikke med samme Skarphed, skjøndt forøvrigt den ærede Rigsdagsmand viste i sit Foredrag igaar, at han kan være skarp, naar han vil være det; han fremhævede imidlertid med stor Sikkerhed, at jeg i mit Indledningsforedrag havde gjort opmærksom paa mange Ting, men ikke paa, at der var nogen Trang tilstede i Folket til en saadan Lov. Jeg har ikke siden havt Tid og Leilighed til at læse mit Foredrag igjennem, naar imidlertid den ærede Rigsdagsmand siger, at jeg ikke har gjort opmærksom derpaa, troer jeg ham meget gjerne; men jeg skal da ogsaa erklære, at jeg kunde let glemme det, thi jeg troede virkelig ikke, at der var nogen Nødvendighed for at fremhæve en Sætning, der forekommer mig saa klar som Solen. Jeg troede ikke, at jeg behøvede at gjøre opmærksom paa, at der er en saadan Trang tilstede i Folket, og derfor glemte jeg det. Han siger, at jeg kun fremhævede, at der var en Trang tilstede hos mig selv — ja, man pleier i Almindelighed at slutte fra sig selv til Andre, og det er derfor meget muligt og meget sandsynligt, at jeg formeget har fremhævet min egen Trang og forliden Folkets Trang, men det er da ialtsald kun en Formfeil med Hensyn til mit Foredrag; det er min og ikke Forslagets Feil. Han fremhævede ligeledes, at jeg havde gjort opmærksom paa de uheldige Forhold, under hvilke Forslaget fremkom, men desuagtet var kommen frem med det. Hertil maa jeg tillade mig at gjøre den ærede Rigsdagsmand opmærksom paa, at jeg allerede havde offentliggjort mit Forslag en halvferde Maaned, førend Rigsdagen sammentraadte, og den ærede Rigsdagsmand veed saagodtsom jeg, at det, jeg især fremhævede som det Uheldige, var Ministerstiftet, men Ministerstiftet fandt først Sted Dagen, førend Rigsdagen sammentraadte, og

mit Forslag paany var trykket til Omdeling blandt de ærede Medlemmer, og jeg fandt virkelig ikke i den Omstændighed, at et Ministerstifte havde fundet Sted, tilstrækkelig Opfordring til at holde mit Forslag tilbage. Jeg saa, at det var meget uheldigt for Sagen, men Sagen selv laa mig for varmt paa Sinde, at jeg tiltrøds for alle Uheld maatte gaae den Vej, som jeg længe iforveien havde bestemt at følge. Blandt de Uheld, som jeg fremhævede, var ogsaa det, at den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds, ja, vi kunne gjerne nævne ham ved Navn, Biskop Monrad, ikke var tilstede, ham, som jeg omtalte som Forslagets dygtigste og consequenteste Modstander. Der siger nu den ærede Rigsdagsmand, ja, det var bestemt et Uheld for Sagen, men lagde han en lille Smule spydigt til: det er maaskee ikke uheldigt for Forslagsstilleren. Det gjør mig ondt, at den ærede Rigsdagsmand har kunnet skjæle imellem Forslagsstilleren og Forslaget, jeg idetmindste maa paa det Bestemteste paastaae, at Forslaget ligger i den Grad Forslagsstilleren paa Hjerte, at hvad der er til Held for Forslaget, er ogsaa til Held for Forslagsstilleren, og hvad der er til Uheld for Forslaget, er ogsaa til Uheld for Forslagsstilleren.

Idet den ærede Rigsdagsmand giver sig til at bevise, at, medens der kan være Trang hos Forslagsstilleren til et saadant Lovforslag, er der og kan der ingen Trang være dertil i Folket, siger han, at det kan ingen Troestvang være eller kaldes at underkaste sig den kirkelige Vielse og i sit andet Foredrag yttre han: fornøftigviis kan der ikke være Tale om Tvang, naar Enhver har Frihed til at udtræde af Folkekirken. Eignende Anskuelser have ogsaa været udtalte af forskjellige andre ærede Talere, navnlig af den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 2den Valgkreds (Krogh), der siger: Grundloven giver al den Frihed, Individerne kunne fordrø, og iøvrigt taler om en vis Forbindelse mellem Stat og Kirke og Kirke og Stat, som jeg imidlertid her ikke skal gaae nærmere ind paa, blandt Andet af den Grund, at jeg tilstaaer, at jeg ikke ret kunde forstaae ham; da den ærede Rigsdagsmand 4 à 6 Gange i sit Foredrag afgav den Erklæring, at han ikke kunde forstaae